

Deník 4. A a 4. B

Škola v přírodě Podmitrov

1. - 6. 5. 2011

Neděle 1. 5.

Na cestu do penzionu v Podmitrově z Bílovic nad Svitavou vydali jsme se chvíli (přesně to bylo patnáct minut) po čtvrté hodině odpolední. V autobuse byla zábava, jak jinak. Sotva jsme vystoupili v cíli, přivítali nás poník, který se volně proháněl před hlavní budovou a kvítka okusující koza. Ubytování nebylo pravda jako v pětihvězdičkovém hotelu, to ale dá rozum, za to příroda byla kolem nádherná. Hned za hřištěm protékala řeka – což ale též znamenalo, že jsme z ní vícekrát při fotbalovém utkání lovíli míč. (Poprvé, když už jsme si mysleli, že je ztracen, neohrožený Kuba R. se obětoval pro balón, vrhl se do studené vody a vytáhl jej.)

Poté, co jsme s vypětím všech sil vynesli své kufry do pokojů a ubytovali se, čekala nás večere: ryba s brambory – mňam, mňam. Pak jsme se šli převléct do našich středověkých oděvů, abychom byli řádně připraveni na sněm v přítomnosti panovníka Karla IV. (což byl mimochodem brácha paní učitelky Lydie Makovičkové). Král nás seznámil se situací, v jaké se nachází naše země česká a že je potřeba se o ní začít řádně starati (ne jak za doby jeho otce, Jana Lucemburského). Rozdělil nám území na osm částí a z nás zvolil stejný počet šlechticů, kteří si vybrali své poddané, aby společně spravovali jim dané území. Šlechtici se jmenovali: Václav Budovec z Budova, Valentin Kochan z Prachové... A úvodní den byl za námi.

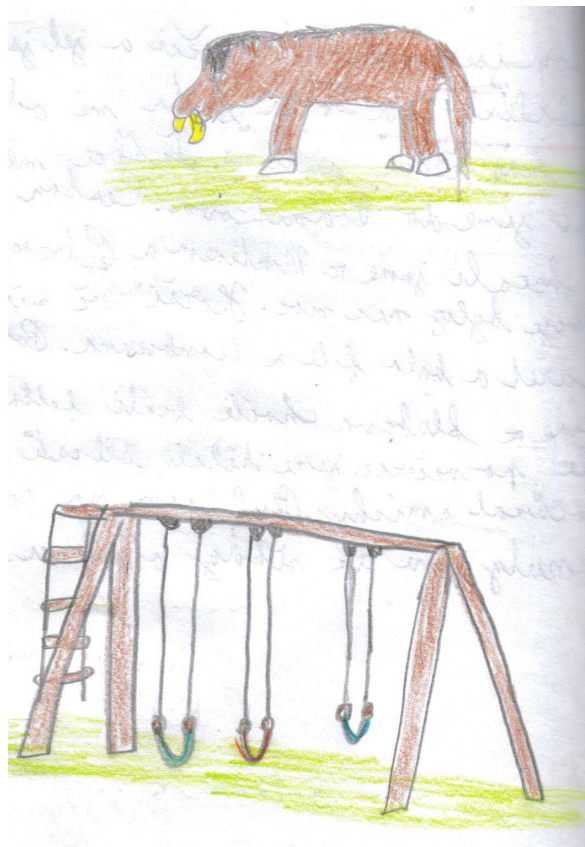
Pondělí 2. 5.

Ráno nás čekala moc dobrá snídaně, švédské stoly. Pak ovšem nadešel čas učení – ach jo. Učily nás

hraběnky de Lydie Makovičková a Dana Konečná z Brna (Pozn. Jde o slova jednoho žáčka z jeho deníku :-)) Šlechtici šli ke králi promyslet své další kroky, jak pečovat o české království a my mezitím trápili naše mozky například vymyšlením vypravování se zadanými slovy. Ale některá se vyvedla, jen čtěte:

Alenko, tančíš jako víla. Nemusím na tebe být zlý, protože jsi krásná jako konvalinka. Báseň o lásce bych ti řekl, ale slova mi vypadly jen teď. Schůzku si na zítřek zruším, ale s tebou si schůzku dám, jakože jsem jménem Dan.

O přestávce jsme mohli jít ven hrát hoňku, fotbal a na houpačky, což bylo fajn.

Po obědě jsme šli na procházku, během níž jsme trhali kytičky. Barvivo jejich květů jsme pak použili na malování přání pro naše maminky k svátku. Potom nás v programu dne čekalo sportovní odpoledne, kdy jsme mohli jít na kterékoli ze tří stanovišť: ringa, fotbalu a zápolení s palicemi, což nás moc bavilo. Po večeri jsme zpívali písničky jako Mamuty a Malého rytíře, hráli společenské hry a – hajdy na kutě!

Úterý 3. 5.

Jako každičký den jsme začínali dopolední výuku psaním našich deníků. Někteří z nás za kvalitní články dostali až dvacet dukátů. Dukáty jsme získávaly jak při učení se, tak i v jiných etapách a každý z nás tak mohl přispět svým dílem, svými schopnosti a snahou ve starosti o svou část země české. Dukáty byly potřebí na nákup obilí, když nastal čas hladu, na stavbu budov...Taky jsme hodně probírali o Karlu IV. - jaká byl osobnost a co vše zbudoval, něco více o korunovačních klenotech...

To bylo dobré, ale ještě lepší se nám zdála „Univerzita“, na kterou jsme se měli připravit už doma coby budoucí profesori a něco ostatním předvést a krapítek je i naučit. A co jsme si například vyzkoušeli? Některé prvky z hip-hopu (wrist, point, žabku), základní postoje z kung-fu či kotoul z aikida. Též jsme si poslechli ukázky hudby z různých míst světa zahráných na flétny (Bourré z Německa, Rigaudon z Francie, Scarborough Fair z Anglie, Kojo no tsuki z Japonska, Mo Li Hua z Číny) a psali jsme středověkým písmem. Těžko se srovnávalo, kdo byl nejlepší, protože se nám jich líbilo víc stejně.

Oběd nám chutnal, jak jinak, neb tu vařili výtečně. A navíc buchty s tvarohem – prostě mňam mlask! Na odpoledním výletě jsme hráli bezva hru na schovávání a pak nás čekaly čtyři disciplíny: hravá angličtina, kimovka, kde jsme si měli zapamatovat co nejvíc předmětů z dvaceti, srovnávání klacíků poslepu od největšího k nejmenšímu poslepu na čas a skok za roh, což byla švanda.

Večer jsme ve společenské místnosti luštili zašifrované názvy všech možných služebníků na dvoře Karla IV., jako byl pekař, komorná, lazebnice, dvorní maršálek a další. Když jsme si nevěděli rady,

jako co je K764C, nápovědu jsme si museli vykoupit splněním úkolu, což bylo ku příkladu složení oslavné básně o Karlu IV.:

*Karel IV. velký král,
obdivoval jsem ho sám.
Když univerzitu postavil,
všechny rychle vyučil.
Hladovou zeď postavil,
všechny lidi nakrmil.
Byl to jistě dobrý král,
na jeho počest prapor vlál.*

Před spaním jsme se ještě podívali na film Noc na Karlštejně.

Středa 4. 5.

Ó, dobře jsme se vyspali, najedli, něco se naučili o gotickém slohu a tak a hned po vynikajícím obědě jsme vyrazili na hrad Pernštejn.

Pan průvodce sám řekl pár pověstí o hradu a že pánové z Pernštejna mají ve znaku zuba s ratolestmi v nozdách, taktéž nám ukázal největší věž Barborku. Po prohlídce končí návštěvou

hladomorny si mnozí koupili nějaký ten suvenýr či prstýnek pro maminku a skoro všichni kluci kuše (někteří z nich pak místo šípů, jež paní učitelky až do odjezdu zabavily, stříleli po sobě kousky čokolády – vynalézavosti jsme schopni, ovšem jen tam, kde chceme ☺). Jo a zapomněli jsme dodat, že po celou dobu výletu neměla žádná holka mluvit v ženském rodě jako by byla na Karlštejně a nesměla se prozradit. Ostatní z jejího družstva ji měli chránit, zatímco z dalších se jí snažili nachytat a tím odhalit.

Ve zbývajícím čase před večeří jsme nacvičovali scénky - jak by skončila naše Noc na Karlštejně - které jsme si pak navzájem předváděli. Byla opravdu legrace pozorovat, jak jsme si ji pozměnili...

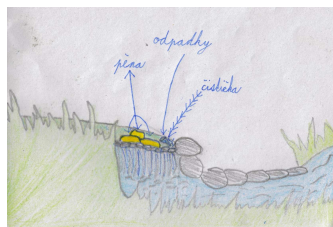
Čtvrtek 5. 5.

Po ranní očištění – hygieně, uspokojení našich žaludků jsme se šli – jak poznamenal jeden z nás – zušlechtovat, tedy učit. Před obědem jsme ještě navštívili nedalekou zříceninu Mitrov a pověděli si něco o jejích slavnějších časech, kdy stávala v plné kráse a mohutnosti.

A konečně přišlo snad to nejlepší ze školy v přírodě: Rytířská stezka! Vydali jsme se po dvojicích a procházeli sedm stanovišť, na kterých se „testovalo“ naše jednání (rytíř je pravdomluvný, pomáhá druhým, zdvořilý, střídavý, věrný, veselý myslí, pilný a pracovitý, poslouchá své rodiče a představené), což jsme dopředu nevěděli – například hned na startu jsme dostali tři sirky s důraznou žádostí, abychom aspoň jednu donesli nezlomenou, ale též abychom poctivě zlomili hlavičku vždy, když se nám nepodaří splnit úkol na stanovišti. Nikdo z nás netušil, že přesně tři stanoviště budou nesplnitelná, a tak se někteří z nás v cíli hrdě hlásili k nezlomeným sirkám, což znamenalo, že podváděli, zatímco jiní smutně donesli všechny zlomené a přitom v tomto zvítězili!

Pátek 6. 5.

A jedeme domů! Dopoledne nás čekalo vyhodnocení, pak už jen balení se, uklízení pokojů a hraní si venku – někteří z nás dělali čističku (hráz na potoce) s druháky.

A pak už přijely autobusy a my jeli domů. A to je konec celého našeho povídání ☺